

[Johs. Christiansen.]

snit af flertalsbetænkningen, der omhandler eventualiteten af et fuldt udarbejdet radikalt militærforslag. Dette forhold blev klarlagt allerede ved første behandling; jeg bekræftede, at der kunne være stillet militærtæknisk bistand til vor rådighed, men tilføjede, at vi ingen interesse havde i at fremlægge et i enkeltheder udarbejdet forslag, når flertallet ikke gjorde det samme. Alle udenfor denne sal kan udmærket forstå dette standpunkt. Ærede medlemmer fra flertalspartierne kan det selvfølgelig også, men hvorfor i alverden så blive ved med at træde i dette spørgsmål, som man gør det? Når alt kommer til alt, er det formentlig partiet selv, der bestemmer den fremgangsmåde, vi vil anvende, også ved afgivelsen af en kommissionsbetænkning, og jeg forstår overhovedet ikke, hvad andre blander sig i denne sag for.

Det glæder mig, at flertallet dog på eet område, nemlig med hensyn til en forbedring af soldaternes dagløn, har sluttet sig til det krav, jeg rejste ved første behandling. Naturligvis har flertallet valgt en sådan form for denne sin tilslutning, at det ikke på nogen måde fremgår, fra hvem kravet oprindeligt blev rejst. Det ville have været naturligt, hvis flertallet i sin betænkning havde skrevet: flertallet har tilsluttet sig det radikale synspunkt med hensyn til soldaternes lave lønninger og henstiller til forsvarsministeren at søge lønnen for de værnepligtige forhøjet. Det har man naturligvis ikke ønsket, men det havde som sagt været naturligt at gøre det.

Jeg skal ved denne lejlighed indskrænke mig til at udtale min tilfredshed med, at dette ønske fra vor side er blevet imødekommet, og jeg vil gerne dertil føje en henstilling til den højtærede forsvarsminister om ikke at blive altfor smålig, når han nu — forhåbentlig snarest — går til finansudvalgene med forslag om bevilling til dette formål.

Under hensyn til at personelforslaget indeholder adskillige forbedringer, som vi med glæde har tiltrådt, medens forslaget på den anden side også rummer enkeltheder, som vi finder uheldige, og idet vi generelt tager det naturlige forbehold overfor lovforslagets rammer, som fremgår af vor modstand mod organisationsforslaget, skal jeg meddele, at mit parti agter at undlade at stemme ved denne sags endelige afgørelse. Organisationsforslaget vil vi stemme imod.

Jeg vil da gerne slutte med at sige, at det gør ikke indtryk på os, når der fra særlig

nidkær side rettes endog meget kraftige beskyldninger mod vort parti, fordi vi anlægger en anden og mere nøjtern vurdering af landets internationale forpligtelser og Danmarks militære muligheder end flertallet. Derimod skal jeg ikke nægte, at vi nu og da undres over, så lavt et sigte mange af vore angribere tager i en debat, hvor det dog gælder noget så dybt alvorligt som vor nations skæbne. Det er rigtigt, at vi virkelig tror, der også i dag er en kraft, en idé i den norske digters ord til Nordens folk om, at vor storhed er ej guld og pragt og ej kanoners torden. Det er virkelig sandt, at vi i det små søger at følge samme tankegang som den, der behersker statsmænd som Pandit Nehru, videnskabsmænd som Einstein, Niels Bohr og Harold Urey, men det er også rigtigt, at vi har givet os ind under FN's store samlende idé, der bl. a. bygger på grundsætningen om, at voldelige fredsbrydere skal vises tilbage om fornødent med væbnet magt. Efter denne grundsætning har vi da tilkendegivet de hovedlinier, udfra hvilke vi mener, det er forsvarligt at bygge vort lands militære beredskab. Disse hovedlinier falder ikke sammen med flertallets, men det er nu ikke derfor sikkert, om vi ikke med vor tilslutning til FN, vor vilje til at støtte ydre og indre bestræbelser til fremme af nødvendige sociale og kulturelle reformer, vor respekt for friheden, også hvor det gælder hidtil undertrykte lande, og vor tvivl om oprustende magtblokkes fredsbærende muligheder, alligevel står det danske folks virkelige forsvarsideal betydeligt nærmere end dem, der nu forenes i det forslag til en oprustning, som det foreliggende forslag er udtryk for.

Hans Hansen (Rørby): Idet jeg gerne vil henvise til de udtalelser, jeg fremsatte ved forslaget første behandling, og til den betænkning, der er afgivet på min gruppes vegne, og til den betænkning, der er afgivet af udvalget, vil jeg gøre nogle enkelte bemærkninger angående de forslag, vi her har til anden behandling.

Efter retsforbundets indstilling, som gennem hele partiets politiske opbygning har vendt sig imod personlig tvang, kan vi ikke give tilslutning til en militærordning, der indeholder den tvungne værnepligt. Vi er i retsforbundet 100 pct. enige om dette standpunkt. Derimod er der ikke i retsforbundet den samme enige vurdering af, hvor stort eller hvordan værnet skal opbygges, og ærlig talt tror jeg, at der må være de samme forskellige vurderinger in-